Posudek na práci Martina Vinše *Indie a Pákistán: Bezpečnostní dilema*

Práce sleduje vývoj vztahů mezi Indií a Pákistánem optikou bezpečnostního dilematu

Mezi výrazné klady kolegovy práce bych rád vyzdvihl:

1) Autor se nespokojí se shrnutím bezpečnostního dilematu na základě učebnicového shrnutí a jedné či několika málo kanonických verzí tohoto dilematu, což je častý přístup a na úrovni bakalářské práce by ani nebyl nelegitimní. Autor poctivě a podrobně rekonstruuje vývoj debaty o bezpečnostním dilematu, včetně příspěvků, které jsou často přehlíženy. To mu umožňuje vymanit se z pojetí bezpečnostního dilematu jako pouhé fatalistické para-metafory, jejíž hlavní funkcí je potvrdit věčnou pravdu neorealistického paradigmatu, a namísto toho z něj dělá plastický nástroj pro analýzu, zohledňující různé intervenující faktory.
2) Druhým kladem je podle mého soudu aplikace na dobře zvládnutou empirii. Autor odvodil z teorie dobrá kritéria pro debatu o změně pravděpodobnosti jaderného konfliktu mezi Indií a Pákistánem a ty pak uplatnil s dobrou znalostí nedávných dějin obou zemí i rozhodujících faktorů jejich politiky a ekonomiky. Autor v analytických částech prokázal schopnost brát v potaz a vyhodnocovat řadu relevantních faktorů a kombinovat je. Přitom dokáže do textu neustále zpětně vtahovat teoretické otázky a zajímavě a dialogicky je používat – jako jeden příklad můžeme uvést debatu o vztahu obchodu a míru v případě Indie, Pákistánu a Číny na s. 51-2.

Pokud mám hovořit o problematických faktorech práce, musím opět zdůraznit dva:

1) Problematickým momentem práce je jeho jazyková a stylistická stránka. Jakkoli se to jeví jako podružný problém, bohužel dosahuje zejména na některých místech stylistická slabost takové míry, že vážně shazuje velký intelektuální vklad autora práce. Složitý styl plný anglismů je na některých místech s přispěním četných překlepů a chyb špatně srozumitelný, někdy se zdá, že taková slovní spojení, jaká autor používá, se v českém jazyce jednoduše nevyskytují.
2) Vůle zahrnout různé faktory vede k tomu, že text nakonec nedospívá k příliš silným závěrům. Závěr práce je vlastně spíš komplikovaným přehledem, kdyby jej autor psal v angličtině, patrně by v něm bylo hodně „počítání rukou“.

Práce si za vysokou kvalitu práce s teorií i empirické aplikace zaslouží spíše známku *výborně*, ale po zvážení její jazykové úrovně musím bohužel uznat, že je možné jí dát i známku *velmi dobře*.

Praha, 28. 8. 2017 Ondřej Slačálek